

Visitatus, non vitatus. ena zhebela na rōfhi.

Orthographia pure Elemētaris
Lingvæ Carniolicæ

Nula salus bello, pacem deposcimus omnes
Virgil

Pied lebe, o Belin' in' vas svete. Moortize!
Ponjshnu vezlje se en phlovk na svoje tize,
Ter mole vas, m' lu, kar on v rokah derzhy
Svete Divize vam pod noge polofhy.
On prose, de te se, phe vam se bove jodelu,
Tu, kar on pisal je perjafnu gorivfe lu,
Jri, de, kar bove on od Kraynskeh pherk fapjli
Be vsakaliti Kraynz perjafnu gori vfel.

A

A pervezh skucej vsem. A vselej fhely bitr.
La nemshke A se on numa shlishat pustiki
Kamest njega Odam nej O le latic ma,
De A svoj lestne glas nobenmu nafavda (a)

(a) Dialekt vied A braynsfultru, inu nd von inu
Inuifun A zu inuifun mit inu
accentu regio braynsfultru, februn
ipitn Dnamun, vlen von vonnu fir
vot vonlängantn A braynsfultru.

D Semz pred elam te svoj glas mu more dati
Kader na konju bo en mosh on oll stali

Stem se bo on Sklemal, stem si bo on Jgral,

Stem hode drugega she tudi vezh Keklal.

Spal pak, in samoflosh us von se more vseli,

En kar je shene pol nasme tak glas imeti.

Sadosli tebi je, de ti od A tu vesh,

Sapisal zherko to dergazhe de nasmesh.

B. P. in W

B. P. in W shete svoj lestne glas dobiti

Bit. Pyl in Wyl' de skus tu varnu lozhiti.

B. glauke glas shely. P. letd. W, povzkega,

S veselam nej fatu B. W en prostot da.

C. K. in Z

C menem, de zhes tu bo nehala felihvati,

De Z in K sta njo pustila fwendeshati,

Pervole, de zhe kou per plijeh njo pusty,

Tet negh namara vezh, de lih vezh v ziskvi ni'

D. inu T

D tudi, inu T sta si roke podala,

Tet oblubila, de vezh se na bolta klala.

Desh wogal ruvam D od fgut doli Deshy

Tesh T en leshke vos leshku v trebru Tishy.

E. É. Ě. ê. ě.

Penjalnu E, m' É b' radě s' objelé
 Kéb' p'ushêl'g' loku fa vsak' svoj glas p'řejelé,
 E vsoku řépké nej. E nisku řépké řépk
 E řépké nej ředú jest Uprém, nalihem řépk.
 Ê s' strashého fa dvě. děb' ve njo gor'ufelé,
 In' fa Pexhenko p'ěpk' njo dé b' ve imelé,
 Vas prose, in' E ta v'elala děb' fa dvě
 Satu, t'c' s' řépkam s' dajlohe v'č'gn'it' v'
 Judovske E leppy, de ona se n'ast'ěpké
 De got' nobedn' njo f'apsat' v' Dobtem netshé,
 Teppy volnu, jakaj tu je njena lestnust,
 De ona nigdat se n'ashlishe jil is ust.

F. Ph. inu V.

F kroker netk'edej zhely vselej f'erp'hali,
 Tud' v' plujeh on P. h' svoj glas namiste č'ali
 V. shp'izhas' se nabo g'hes' tu, m' nem' jelil
 Zhe on f'erp'hanye v'ep' nigdat na b' dobil.

G. K. H. Jod

G, rada be od K pustila s' lozhiti,
 Ze eno m'ervepo od K si ohtaniki
 Vas prose, de she sm'g, de worsh bo řed'kla Gjost
 Je, in' řed'ka be ostala vselej Kost.
 Al' de be lahene G v' en' H p'ub'ernile,
 De gosto godlo be s' hosto hodlo m'amile,
 Al' de be nemshke jod namest nje shlish' al' se
 Vas prose de v' tu be odvolite vse.

H

H. nej hahlalise posod faslop nushlishi,
 Kjet leol on bovestal, pred njim C nafapishi.
 In kadet clemy bres C vsjefika ga fguby,
 Posod nej njega Kraynz papetnimaren spusty.
 (*)

I. inu. Iod.

I samuglas se rad pusty pregovoriti,
 De mamest E se on nima pisat, pustili,
 In Jod en samuglas sam bili notshe vepf,
 Kad se on vsem pusty ja, jo, ji, jo, ju streph. (**)

K. mu Q.

K. v Kraynskem namest Q, in mest C. Krayluje,
 On sehkvu seje sam, sam berde podkve kuje.
 Al voder on pusty, de reghe Q na glas
 Arishke, Avalte. Avinte, in lud' Avatke, Avante Avas.

(*) Duznitig ist ud, vepf in allem vor ihm O
 ninum H, inud so anglet Otkhem. Hoxhem. vixn
 Hokhem gnygninban seban. Dvora vaxnim? - - -
 Dvaxnim allem in inunum Dvaxn,? - - -
 Dvaxnim voll nu buch, leb in ninum Dvaxn, gny
 von meru nicht vus, pxiel? Dvaxn, gny inunum
 nicht Otkhem, in vixil, otkem in Dvaxn, Dvaxn? - - -
 (***) Jes bit in ninu gnygninban Dvaxn, gny inunum
 meru nicht liga, plus lega vthoznil gnygninban
 voll, inunum ud vthoznil gnygninban gnygninban? - - -

L

L. prose, de be ve, kat so fhene prosile,
 Pisaki ga porsod perjajnu dovolile,
 La ev, fa iv, fa ov fa uv, al' pate fa av
 Deb' njega moshke spol' te sam na koncu bral. (*)
 Dolg nej istegne se, al' zeno nej plachuje,
 Sja ima V le bral, zhe nih ga fapisuje.
 Dolenz, zhe otsho, nej ga rephe dolg vselej
 Koker navajen je on repn od nekedej.
 Sad A, fad E, O, U so dvojne L pisali (x. *)
 Eri, de njemu be kate letshi glas perdali,
 Al' lofhe volte kdu od volte be delil,
 Na koncu pate she on ni dvojne pisan bil.

M inu N

M, inu N be lu od vas rada sprosila.
 De be ona skus nos she fa napestj sgvonila,
 In' de vske v pluzeh te be dvakrat pisan stal,
 Tet vsadke pluzj toku ga gvezhem shumam bral.

(*) Das polnigefte und gnorn L. gashin,
 wann es nicht beliebt, die Buchstaben
 zu verwechseln, ist nicht aus dem
 Anstufgen zu (C.) nur nicht gefordert
 L. G. B. in solch ein S. aus seinem, im von
 Anstufgen zu nicht zu machen, aber
 nicht mir fallt nicht beliebt, und etc.

(**) Ligen Vandeppollung fallen zwar auf
 für überflüssig, die können aber noch
 geschaltet werden.

O. inu O.

Okroglu O be s O se rad fahel subcati
De vsak be jel svoj glas refloshnu godernati.

Sakaj be v bolschem se O v en U sprebernil.

En dobre usfhok she nobedn ni vganil.

Same lublanyhantke so bolshe's U pisale,
Od bol na posovjo so one U jemate,

Al' Ije je bol kedej fa bel pogmorne pejl.

Bel prov goteny ledej od bel je bolshe vjel.

Sakaj she nigdat ni E v U se sprebernila,

Zhe lih po sili je se rezh fa U pustila.

Al' E v rogah bosh v O sam kemalu sprebernil,

Zhe le v rogove njih bosh usnu prevernil,

Toku bo čospodat svoj O v čospudu sčubil

La lu ke pisal je on v njemu U oblubil,

In' zhe lih Teršhexhan ga frezhe le čospod

Navada vonder le s U pishe ga povsod.

Al' je navada pa pab prov nasmem skleniti

Jesh. Pam ^{rad} pam jest, pustim zhes, lu prov soditi.

Sakaj čpamaticus jest nisem she dafdej

Od sameh zhest je le vse, kar jest pischem frej.

P

P je od sgut od B, in' W zhe slovu vjela,

Pokaj be spel od nje lu moja pishuv pejla?

A ludi se je zhe od sgorej lebe vdal

De zhe otsh bodesh li ga vonder Avatham dal.

Mil klav' fab us od sgut, in' od sgorej z njejsinob
im zu zmgan, vays das O sif in nu U xxx,
v rpaundulu kōnnu, ulin Obnr Innnnnr abnr
xxxxxauulu no garfallnu.

R

R samega naprej povsod prusti derdrati,
 Tovarska njemu ni nekjer potreba dala,
 Takaj fadosti on sam s sebe fne ragla
 Zhe le kak Pet kengemu od kod napetogbla

S. inu f

Sadosti dolgu sta se S. in f darila,
 Vsak voshé de be la njih vojska berst minila.
 V'li jest fa srednje Modrige varshelim,
 Tet zelo pravdo njih vam k' nogam polofhim
 Sklenite! kaj sen es ima mozhnu seslati,
 In ktire, de povtku ima von's ust beflati.
 Sklenite, ktire be bel prov na konznu stal,
 Debéne vsabi phvij po svoji shegi bral. ~
 Ta dolge f so si spet eni ifvolili
 Sa le duglasnega, ke so v oku dobili
 Ja v sivi starosti, in ke on tak stojy
 V'jesikeh blifhneh (*) kjer povsod ojstru vely.
 Al drugi, ktiri so vezh muje perfadeli
 Si skushal obudva, sola S gorivfeli
 Sa ojstruglafnega, fa tu ke on prestal
 Vse lesike skushneje, doku, de se je bral
 Povsod enak, kjer je v oblasti svoji stali
 Mu perpushemu blu, vezh treba sprebraghvati
 Ali njega blu. Al f la kemalu je falil,
 Koker le v drugi stavk je on postavlén bil. (* *)

(*) Po gliml man nd in inx Arxonigufnu, Envo
 shijufnu etc. Drazufnu, inu' in dno iallufnu Luifn
 Thubru, jur. Kob. Bukvash, etc.

(**) Man sieht es in dieser Demonstration, im
 Jargonisch: ЧАСЪ. ЧАСЪІ, etc. Syrac Jlynoa
 im Russ — ЧАСЪ. ЧАСЫ. etc. Stodde gram.
 im Arabisch — ЧАСЪ. ЧАСИ. etc. In Ep. S. Pauli
 Calmation. — ЧАСЪ. ЧАСИ. etc. Edil sup. Spoud
 Langue. — Часъ. Часы, etc. Graam Herings
 Inoatou. — Часъ. Часи. etc. Evang Croat-
 Maxouru. — Csas. Csasi. Angielich gram
 im Inoatou, welche das p^rimum S sein
 das jenseit annehmen. Chas, Chasi. etc. etc.
 allzeit mit unvornommenen S.

Im jargon welche das langere S plus das jenseit
 annehmen allzeit mit unvornommenen, jenseit
 von jenseitigen Vorstellung ist es S. Sog. S.
 Jargonisch. Adm S. D. S. Chas, Chasa. Monum nimm
 Anweisung am Ende, wenn das langere S
 plus sich jenseit ist. Monum nimm auf in der 2
 Teil. Chasa.

Adm S. D. C. jargonisch Chas, Chasa unvornommen
 aber das langere S am Ende angeht auf einige
 von jenen Fortsetzung nicht.

H. D. jargonisch Chas, Chasa, aber wenn im
 unvornommen in der 2 Teil. vorhin ist es
 in jargon das nimm S jenseit potest. Das ist
 nicht wieder zum unvornommen hergekommen
Armatibus Vorname, jargon Nomen ist zu lang.

Nezh me namote v tem letu doli potreti,
 De v drugmu slarku Mosh, Mofha okhe imeli,
 Sakaj ke v Mofhu s svojo oblast' gubny
 N' zhudu de S' tase v' s' ta spreminy.
 Koku nasprubneki Mofha mo'yo pisati,
 In' ne Mofha, zhe S' ta more njim velati
 Sa mehkega, navem, zhe pak lu perpushe,
 Nej na svoj supet slark sami odgovore. ~ (*)
 Sakaj ti stari pak so s' leta derzhali
 Sa o'jstruglasne, je'ke niso prov skushali
 Al' letdnu on porsod be vselej tak obstal,
 De njemu be nekjet se n' druge glas nadal, ~
 V' vsevah, ja, jest sam narvezh sharost s'posklujem,
 Zhes pravopishnost nje pak milu jest zhikhujem,
 In' kdu be n'aflihuval? k'ese lu dobru ve,
 De vezhkrat li sami si supetgovore.
 V' blifhneh je'fikah de s' ta porsod seslati
 Se shishe, jest zhes lu namorem nezh pisati,
 Al' lu /: perjafnu zhe jest govorniki smem /
 Nabate mene nezh, fakaj jest dobru vem,
 De ti fa mehke es so si en z' zvolili,
 Ter de falu njim ni potreba de pulili
 Be oni se falu, klit' es be o'jstre bil
 K'leh je'fik je skus z' reflozhet' zhe dobil.
 Z' la dopolne lu, de v' skushni vsa obstati
 Oblast' famore njeh, de njega spreminvati
 Potreba ni netejet, Al' oh! nam namge lu
 Koker sem skafal zhe potreba, treba blu. ~

(*) Man lynn mir imu brubor in l'ehunijefor
 Wajll, smit man' s'ajling.

Sakaj be en dolg f na kongu stalt namogl? --

Sakaj be pisat se le mogl S okroggl?

Na kongu? -- me eni ojsstru dej prashajo,

In jest nye: Al onit statost sproskilujejo?

Fa, pravejo onit. Nu lotu poustihite,

Ta f na kongu v nji, let ga lotu pishite.

Sadosti dolgu sem jest njega v nji istkal,

Al najdl ne, destih b s bit glavo istkal,

Us trud je bil fabstojn. Ne Trubar, ne Kobilica (*)

Sta mi na kongu f la pisat dovolila. "

Sakaj v njih najdl sem povsod de je S stal,

Kjerkoli sem jest v njih en es na kongu bral.

She mejn pak de is be se bla skuprefala,

Tet lotu svefana sestat si pomugala,

Sakaj pthe slovo je f la; be narlovil

Sadosti sam? -- Sakaj be funem fstrushen bil? --

She tu be jest rad pejl; pthe se smem podstopiti!

Tat otz eni sam more ojsstre biti.

Sahu, ke je on dolg, mi dajlshe glas dezfhy.

Shlaut njega otthe, de ledesj on te shumy.

Modrice! oh! kaj be od mene ve sodite?

Kez mi naspruti reph lotu ve dovolite:

Tih f la more bit S ojsstre pak leta,

Ke f la gre rovnu s ust shantit more la.

Al prezh sto shalo prezh, ve svet sveke Modrice.

Tu shale vas, jest vem, na letdnost de resnize

Ve gledate samu. Po ti sodite nas.

Povsod sem jest volan, Modrice wugat vas.

(*) Trubar, imenomy mit imi Dikunomom
Kobilica fubnu in nyma sed Cuthonijefo ad fub
emignomomom, ut ostendit P. Marcus.

Volan, Dergaphe zhe pterivsha me resnupa,
Dergaphe pejta bo de moja postraniza.

Volan, de vsel najaj vse otshem fupel jest,

Volan, zhe jest falim vse peje rad ptenest. ~

Od esov došli tu. - Namest T. Z. fapishi

Pred I. U., in dva U. nigdar ti skup nayshi!

V skusejglasne patk se je zhe s'varnej vdal,

De namest efa on nabode nigdar stal.

W

Dva V sklenibi se na krishem sta pustila,
Te, de be W pregnat la dva stepnu vbranila.

X

X s svojem krisham je poterpestliv volan,

De on tem plujem saj poltebne bo derfhan.

Y.

Bres pik se ybeonyr zhely porsod pisati

De b' J. J. in I. lud smela kaj velati.

Na konxu kadet kje on prizhne zhas svorny,

Polegnit on se dajl s' jefikam rad pusty.

Z

Z phast Bogu daje, Z lube to pravizo,

Zesarja Z phasty, phasty Z Zesarizo,

Kraynz! al Z vredne ni, le ti njega zhasish

Ke njega lulkral na jefik dvoj dobish? ~

Vse tu pak, O Belin! kat fdej glas pishve moje

Od kraynskeh zherk mozhy, al fixet kaj fapoje,

Pod pruko dvozech nog jest doti položhim,

Let stekesu vashemu Modripe ifrozhim.

Na vhod Lublanskeh fhornijov v Lefhishe
Ta 19 dan velkega Travnja 1783.

Ojre, kamer bobn, mu berbla, fhornit v Lefhishe,
Vse mejstu gre fanjim, vse njega spremit vshe,
Na vem, al tulkajn je fhornijov, ked tudy,
Kat vsakega spola nješ fa njimi von hily,
Vsa zesta fhidaneh od shamprov je obdana,
Nasprut si v dveh verstah stoj štiška Lublana.
Škus te gre pverst junak. Kote vetežnje shume.
Člu fšov oohod. Kote on njim bliskal ne
Sakralo s jeklam. O, kote perse trepetajo!
Kote slačke ogn mu drobne ophy miglajo!
Kote vsake se vesely serpe, ke najde lu
V verstah junaskeh, kat je njemu blu lubu.
Veseli se fhornit! vsa le Lublana tube,
Vsa tube le fatu, ke te broj žolhef tube,
Lub njega tudi li! lub tudi njo gorku!
Lublana ona je, bil lublena fatu
Od tebe ona vshe, nanehaj njo lubiti.
Škus hladno Savo si njen ogn pogasiti
Kikat napusti li, pust de se v name vezh.
Tote vkrakem videl bosh njo le vojmu ognutezh,
Ta le žolhefa slufhbi le urnega phastila,
In slavne vejte bo li fa letobuk sadila,
Ti nje vesele bosh, li phast nje, li nje vse.
Šhornit podvijaj se berok urnga stritise. ~

Na kratkost zloves hkega zivljenja

Povsod se zhe sruby, spomlad! Voj syn, lep zvel,
Al, oh navem, al se li make vezh, al smet
Njegova? - Dans rodish ga, dans ga v famesh spel,
Dans fabel njemu je, dans fhatgje njemu vest.
Zhlork: al zivljenje ni lud dvoje lake zvel? - -
Lazhelek justru voj al ni, in konz vezhet?
Al vest ni, katite da te, in ^{pozhat} ~~ni~~ svejl? - - -
Al kat se fajtro bil se ludi she vezhet? - - -
In li shopirush se, li snafhesh se, shlemash
Tvoj prafne vezh, O zhlork, koker de b vezhne bil.
Skerbisk fahu, kat li she dans zgubili snash,
Zvel se, svet vsahne bersh, ni dgar ni dolgu ziv.

Na sladnost. Salura ghy:

Duh perjetne sterdij vashe
Se restil je v worshle nashe,
Ze te zhebelam medved djal,
Temu ice zest fupershati
Mogl nisem, perhlayhati,
Sem na pot se te vam podal.
Prosem totej, petvoshibe
Meni lu, in bil pustite
Tukaj me per vas
Ze en majhne zhas.

Na lu doli on pozhene,
Ter na sredne lage dene
Od zhela zeshko glavo.

Voha serd, in'ogleduje
Te pajnove, let' lochuje
En phas milu sam sebo,
Kok' da njih be mogl pridi
Si ta ogn ogasiti,
Klit de b' sterd njih pyt
Vnel je njega bit!

o o o

Vfhan od njega blifshhe priti
Po vseh shtireh se plafiti
On k pajnovam kje fazhnē,
Pride, lifke krog fherela,
Al' ke vidla je zhebela
Tu, ga v' jefik pizhla je,
Soej ke jefik mu bteka,
On erjove, inu nek-a:
O! kok' brikka smest
Mi je sladna sterd.
Na enga gologlavpa:

Zhe vezh ti n' mash lejti,
Kobcet na glavi tas,
Tok' res ni, kar us svejl
Od lebe na us glas
Upije, de shat,
Sakaj zhes lejta tri
Veliku biti shat

- - Namoresh ti. Marialis
lib. 72. Ep. 7.

Na svojega nekédanega Dobrušnika.
Songhna Hofha

Koku dolgu sonze moje.
Wogi tevi mi she bosh
Ti skrivalu zhanje tvoje?
Ter morilu serze moje
Oh! koke dolgu she ti bosh
Meni ti se fagunvalu
In te strele v me bliskalu

She je, zhe je shehkrat meni
Mesec syal polnu srebru,
Kat zhivela sem v etmeni
Luzhi tvoji, kat v nobeni
Na zhivem vepi, kat samu
V smertnem gerku kumej kremam,
Vlezhem, vmitam, in pojemam.

Moje sonze! povej meni:
Kaj de je zhalilu te,
Sem mordej jest v pesmi eni
Pejla serd si? - Oh, v kaj feni?
Povej! in odghali me
Je povsh, al je pepelniza
Preh moj bila, in krviza?

Na mušhtro Lublanskih ghoracijov pod
šmatno goto v leti 1787. po eri

Lutshki viški. M B

Kok' utnu detda Lublana v' polje,
Junaki kjot nje ghe v' verstah floje,
K' veselemu ognu bron njim sgrony
Lhe Lutshke, in' bobn v' ghin njega getmy.

Kok' pudeshe slone na ravnih ramah!

Kok' zjeklu svily se v' mozhnih tokah!

Kok' giblejo se v' shliuf lesne verstę

Portem, kat' pishale, in' bobni verstę

Ldej giedo naprej, ldej letdne sloje,

Vse skupej se ldej, ldej v' tropah verke,

Ldej snajajo skupej, ldej lozhejo se,

Ldej le sem, ldej une braghajo se,

Al' k' bobn njim vkup, vkup, vkup fagermy,

Vsa vojska se spet, ke b' trenil žirufhy,

Se sklene, skupstisne, in' fhelna zhashy

K' mušhtanju, k' strelanju pepravna slojy.

Perditija vojshak. Blisk witeshke mezh

Njim manne v' ophy. ghe drugoga vezh

Ni shlishat, ked' Ogn, tresk, taf, paj b' omphat

Nezh videt' ked' ogn v' njih zelov žezhat

N. B. Ein's ferd uf mir so, wun uf mir ud

nach zumerlichen militairischen Dübungen

wor geystlich ferd. wun uf ud zu firden un

in Maist ferd. geystlichen.

♣
Sdej desna se plah, sdej leva se stran
Jabliska, in sdej pody nam wel dan
Ta sredna's zhasilem tud dimam's ophy,
Sdej pela skyp vojska na enkrat vstrelj

♣
Al' k' bobn njim spel fapoje skumegh.
Strel neha berst us germerje je pregh
Dim fajne. Turk trope, in' buntka, zhin, zhin,
Zhihina korafho njim glasne zhihina. (K)

♣
Spel vide oku pregnane vojske
Kok' roghnu v'platy sdejlene so dve.
Vovinke kok' hode tam una fa lo,
Ta lukaj kok' varnu se vstavla predno

♣
Kok' una fajet lo skusha desnu,
Kok' uni se la sprulstave serghnu
Kok' v'legh se una v'nafghedne verste,
Kok' fbita la lukej se v'goste trope.

♣
Na enkrat od vseh perdere strany
Sem una. in' lo v'lesnobo zishy,
Ta brane se, potca od unoc, od lod,
Njen ogn krog ferska, ked strele porsod.

(*) Zhihina nam frizst van Ebnakacynnan in
Nonmankn Janin ek: mit Kloumnanu Grand
Glocknin Terulom, in' so erug zheghin man
Gau'glok. Es yfriu, v'ryd ad van netlichon
Gou yul erisvankn.

†

Idej melshki (*) teje gotephi von's nje.
 Ter's ognam mude sovralhne noge,
 In' la k' napomaga fdej lukej nji vezh,
 Snastavlenem jekham odgajnja nje prezh.

†

Tok jakto ke njo lu vide leta,
 Perjafnu toko nji fdejji pod'a.
 Sed mine obojen, na entral je myt (*) (*)
 Sapored detora ga us skusej zhovnit.

†

Tublana zhes lu, kat videla je,
 Vesela hily, k' njim blizhati se.
 Zhasť svojm junakam perlucnu shumy,
 Ter witeske vejje fa kape sady. ~.

(*) Melshki: fuyll von Nui-mraklunin niu fohn
 iud vintniest unel von melshem, woxylom.
 Uofnu in Laxbergun muu fohn shoga unny,
 mogou fir jif anffrakigou - - Einig Melshki
gotephi. wil ich also, wogou melshem woxylom
 muu fpanueta woxylom, in man vintfoni
 aus in fethalions Lennu, vhn in in d'ed
 einig fuyll, zu woxylom fplucht. Geb ich
 nicht unel, fi so fob ich woxylom in Daxouf

(***) Der Linn founer fob ich v'oxu n'nd'ed.
 Et wan founf am Linn bry in xylom
 Uibungu yobn'ungf.

Na krajnske Janke ~
Kurje voj.

Dva plujja pekelina
Sta skup n'en dvo+perskla,
Kjer vsa kurja družhina
Je skupelj fobana bla. ~
Ta dva s zhasljo sprejeti
Domazh pekelin je
Saphel veselu pejli.
Tet se njima blihat se, ~
Sa njim je perfabala,
Se lepa jatepa,
In' s njo ved perškala
Sem utna grahorpa. ~
Po tem, ke profstavile
Sta jeh perjafnu ble,
Sta fšajpi provabile
H kosilu jeh obe. ~
Perludnost njih se ke vjela
Ta pekelina sta
Sa fast si, prav vesela
Se fšajpi njim vdašla, ~
Tet gresla, kamet peli
Pekelin jeh domazh,
Med kurē zherne, wete,
Perjafnu gogotazh. ~
Tukaj ponude njima
On ajde in' prosā
In', se at on vepshē ima
Tud kebtorpa mesā.

Pokojnu, myt mu bilu
Vse toku dolgu je,
Doklej tu njih kosilu
Tukej kerpelu je. ~
Al' ke sta nasobala
Ihe petelina se,
Na enkrat se restolala
Vsa njih perzafnost je. ~
Sakaj Pepeljheke mogli
Tepeli ni lega,
Pet žarezi de Vogl
Vexh kocket on vela ~
In' k' Vogl ludi okhe
Pet unt kaj velat'
Pepeljheka mogophe
Ni blu tu daj prestal' ~
Salu on gogali
Nad Voglan berst faphne
Ter mu naprej metali
De on, navem scaji je. ~
Vogl postrani gleda
Pepeljheka, s ozhy
Obek mu jeja ble da
Posili von fephy. ~
Se vstave, in' frosili
Se nad Pepeljhekam,
Faphne svoj selun brusili,
De njega taba stam. ~
In' ke tu poshlushali
Mu ni mogophe vexh,
Na us glas on vtishali
Faphne, ka meph, ka meph. ~

Presta, pitje shoyise
 Se quishku vsakemu
 Smet' delun nastavlen mise
 Un' tem, la unemu. ~
 Keb' izenil s' dej sferfrata
 S' cup slobna mylefa,
 Tet fa greben pestata
 Se en lga drugega. ~
 Domazh petelin pride
 Se med nje falehy,
 Pepelzhek sam betsh vjide
 Vogla on pregh spody. ~
 O vvoga pehelina!
 Sakaj sta kryla se?
 Povejta kje drushina
 S' dej vama l'ba je?
 Oh! kuse so fwejshale
 Od vaju berst obę,
 Tet vama so ostale
 Vskubene glave.

Poeta.

O fantji! vas ni stam? fa nezh se toku delaki?
 Kam vasha kry mordej fatu v' shilak shivy?
 S' zhasyo fa goshefa vi frate prelivati
 Kjo, kje ga je, fajr fajr nej le samu shivy
 Na prafne obete

Kexh li mi shiv nadash, po smetki praveshdal
 Bosh meni kat imash, Oh se shenise wal,
 De b' si naroshil jest,
 Te skorej v' jamo nest.

Marzialis lib 11. Ep. 37.

Puligram, inu en Povsh.

Puligram enkrat lefhali
Vgledal enga povsha jē,
Tega v fame, in' fōrhvati
Knyemu on toku fanē
Povsh moj! o podobā moja
Seser, at' oh stegha tvoja
Vezhe je, li, li fapert
Se gnash s tem saj veseliti,
De na mise li gnash pridti
H' kitem je mi vhod fapert!

Steghne povsh! vse lebe yshe,
La le se Bohing proty,
On prebcople, on preyshe
Skerme hribe, it' yzephy,
On s veselam najde lebe,
Shabo on odshale sebe,
Ti sladkash mu grentke pul.
Jest fōrhujem v' moji jezhi
Jn' k' nadrezhi moji vezhi
La me ni nobeden ljud.

Shabo wogal gre v' Lublano
On shlemanu, vse perostē
S hish, let sa te mujo dano
Bersh dragu' mu plashal' t'she.
Tvojo peso toka wela
Tehla, at' be lebe v'sla,
Jn' oh' li dapadesh riji.

La me pak nehghe namata,
Nehghe fa me napobata.
Vse me teshal' popustly.

In' oh srezha! zol lupina
Tvoja kotcu srezhna je,
De fa shalo se Bogina
Klita lepa v' njo fapre,
V' lo fa shidane se mteshe
Ona sama lu faprefhe
In' k' en povsh'ek v' nji lizhy.
Al' oh v' mojo, v' mojo hisho
Tud' na to k' nadolshno visho
Pridd' nobene videt' ni.

O moj povsh! kedaj svitila
Klita nas bude se spomlad'.
Klita nas bude reshila
S naju jezih steus mejtshe hlad'.
Klita fupel bude dala,
De ma dva se sprehajala
Po snofhetek bodema,
In' po vestek de lafila
Boma, let se veselila
S mladem vzetjam spel ma da. ~

Povsh

Moj gospud! zhe jest v' resnizi
efovoriti v' niji smem,
Kotcet mislem, po pravizi
Le samu lu njiim povem.

De jest lu nasmem gheleti,
Kat ony ole mehi,
Tet de meru lubshe je
Sima, teoker gotku leflu
V' klizmu plafit jest po svejlu
Revnu bodem mogl se.

O gospud le mesfla sima,
V' klizi sem jest us faperh.
Sama mene rada ima,
Tet po meni olshe v' mest',
Al' ke v' plju leflu pride,
Mi vsa zhash, vsa zena v' jide,
Vse me z vestov vesthe prezh
De, zhe obshem zhiv ostali,
Na vesteh se petkafali
Jest nasmem nescjet prevezh.

Oh nikat enaki biti
Kej mi oni nazhele,
Sizet be ked jest nositi
Mogli lud ony roge,
Zni oh' kok be gerda bila
Zlava njih, keb' se svilila
Na nji mordej krona ta,
Salu vsak lu ostanimo
Kat smo, let si petvoshimo.
Vsakalite, kat imã.

Na Paulo

Paula olshe mene fa mofha imeli,
Al' jest nobhem Paulu fa zheno si v' feli.
Paula je prestara, ka, ke b' shatshe bila
Zhe, be oll' jest, de berst se spel flogila.
Marthial L: 10. Epig: 8.

Na nahvalešnost

Lev. mu Podgana.

Na eni lenki niti
Pervešan je sedel.
Na svoji možni kili
En grofovihne lev.
Klemu se perdrushila
Ena podgana je,
Tet ga nagovorila
Toku ponižnu je:
Kraul moj! Koku zgoditi
Se moglu je tetu.
Deli na eni niti
Pervešan si tetdu?
Lev reže: O! podgana!
Sakaj se zhudesh li
Zhestu, al' lebi snana
Čestnost she moja ni.
Kavesh de rajshe biti
Vsešču fi vshem fapert,
Koker pak se lotiti
Ta shibke nezh restert,
Ha! mož je meni dana
Le ja možhne veruy,
Satu, moja podgana!
Mi mat ja nite ni.
O Kraul! zhe pomagati
Čest seva lebi smem,
Snash meni te vkafati
De jest lo nit ptejem.

Lev nji s glavó petkima,
Podgana nil preje-
Sdej panog on vezh nima,
Tet prost is jezhe gre.
Podgana, klita mene,
De lev hvaleshn' bo,
cje, njega vonkej sprencé
s petkloneno glavó.
Lev, klirega stam bili
Sahu faghelu je.
Popadé, let Daviki
Podgano lo faghne,
Podgana faghvilila
Je bila tu samu.
O lev! sem fastushila
Jest dobra teva tu. ~
Jest oll be voshili,
Si, de be mogl reph.
Takeh podgan pvilili
De jest nashlishem vezh.

Na Skopina.

Skopin ima jefar stu shuberal, in s'he vezh,
Sil vonder ni nigdar, nigdar mu ni prevezh.
Sil, pravesh, de on ni nigdar. Tu je prevezh,
Oh na govori li, le ptosem, lega vezh,
Sakaj jest vem, de bil
K' vezhidji en kornat
Prevezh mu, in de pyl
Ki vina vezh nigdar
Koket en fingeral, Tok s'el je on skl spal.

Na novega letja dan, v letu 1782.

O vejhne! Kite sam nigdar nanehash biti,
Kaita sam ti se nigdar na spreminish,
Kaita sam velish, de vse imā miniti,
Kaita zhase nam ti v zhase refdejlsh,
Kaita rezhesh: Lugh nej bo! Lugh shlishe tebe,
Je berish, lemota vsa is svejta presth fweijshy,
Dan web zhlovetku nej refgerne k' pridu sebe.
On ja, int njega zhat us k' delu mu svily. ~
Nej pridu nozh nasaj, nej pridne pud mu zbrishe
Ja zheta njene hlad, nej sladke sajn tvesla
V oghy mu blede svit. Berish nozh je, gre v leshishe
Zhlov t'rudne, Mrak mu lih k' pozhitku zhe migla.
Toku de dan, in nozh zhaste, stre mejspe letja
Stre zhase slu, in: oh! oh! ludi, ludi ti
Ked senja zginije zapored vsi is svejta,
Kje tansku letju je? Kje je? shlige, vejh ni. ~
Kje sad je? kje je prid? smo mi kaj peridobil?
Si v njemu? je mordej fabstojn nam danu blu?
Komu, Koku, Sakaj smo v njemus mi slushili?
Zopudu al' samu? al' Pidu gmajn samu?
Al' samem nam samu? Kaj smo mi perfadeli
Si leno mujo lu, samu letu daszph?
La kat smo letju lu samu, samu imeli?
Kaj tresesh se sezpe! kaj moresh se temu teph?
Skamish, mouphish, navegh, kaj de b' odgovorilu,
Oh! al' en framene letu ophidnu ni?
De spoteknilu ti v tem se se, al' greshilu
Jol doshikral, al' vest v tem tvoja prigha ni?

Jospud v'roj k'ou je bil? Jospud. - al' pot'kele nje,
Kakim'nu streglu se fvestu, s'k'et'nu, samu.
Al' svejt' z'gol sam? al' ni vsephiket'nu f'hirlenie
Ze niemu samemu vselej f'hirle'nu blu? -
Ja v'ek'nost' kaj se ti skus' pelu teju st'itlu?
Oti' k'udega dovol', pot' malu doot'ega,
In' malu lu kedaj je vse prav' doot'nu bilu?
Kaj st'itlu se tedej v' tem' lejt'nu za Boga?
Kaj st'itlu fa gmajn' prid? - Kaj so opst'arvski' l'voji
Ja eni' doot'k'mal' fa l'voje bl'it'nu bli?
Kaj st'itlu ti se, kat' v' pol'v'eti' n'j'nde v' svoji
Kaj pomagalu blu? komu so k'p'ridu bli?
Koben'nu. Oti' f'abcaj se ti tedej f'hirvelu
Ka svejtu doot'k'mal'? - Oti' fej te bo'vi, fej
De ti l'voj f'hirv'esh se od p'rida gmajn' prej'el'nu,
Kakim'nu slus'hit' mat' ni tebi blu kedaj,
D'et'ni, je d'jal Jospud, kakim'nu nap'et'nese
Sadu, nej' bo'je pre'eh od lar' odsebanu!
S' Sadov'ija mo'jega nej' se na ogn' nese!
Sakaj en' prostot' te imel'nu s'he omu?
Ka femli? In'nu spel'. Kakite' delat' nek'she,
Ta l'udi nim'a jest', nej' tev'ne bo' povsod
Nej' st'oshena niemu povsod na p'ru' p'et'le'p'he,
Vse l'are n'j'ega nej' od unod in' od lod'. -
Odlog, Jospud! odlog, samu s'he fa lu teju
K'ed' p'robsem, k'litu' d'ans nam se tod'itlu je.
V' tebi f'hirvel' jest' samu f'helim' na svejtu,
V' tem' tebi te d'apasi' jest' ot'shem' mu'jal se.
Vsem' k'p'ridu ot'shem' jest' po mo'jmu' st'annu' bli.
V' kakite'ga me bo'sh' mo'v'ej' pok'lizal' ti,
In'nu volo' de nabo' ne'ph' moglu' z'p'remin'iti
To mo'jo! Daj' p'romozh' mi vselej' l'voje ti. ~

Sadovolne Jetrnik.

Dolgu res je, kar leshati
V moji jezhi morem jest,
Al' ke lo prav spregledvati
Jest fahnem, morem spoznati
De njo ni deshtu prenest
Ja pol, de la Lemna jezha
Mi je la narvezha stepha stepha.

More vezhe stepha biti
V lo s fhoovitiji bom pelan
De kus ni se podstojili
Me nobedni, al' kaj stili
Mi, od leh bom varuvan.
Ja sredn pol pred vrali
S nago sablo more stali

V enmu gradu jest shanujem
Ena vsotega vajvoda,
In' deslih napotrebujem
Gerperg leh, in' naplahujem
Thimfha lu nobenega,
Vondet s leh nobedn mene
Tu po sili von nashene.

Kdut sem pred me otshe pridli,
More dosti dolgu stali
Na dvorishu, let prosili
Vshlish moj luskaj sadobili,
Vezhter al' lu' dragu plaphvat
Ter sfer lok, de bode njemu
Maldeadej lu prepushenu.

Kremes tok letdu fapsteli
Vstanu ni svojsa slaba
Koket menej; de b' kodu vfebi
Me namoglj' te imeli
Tu vs'ebus' fapstlega,
Ja sam Kluker (*) be se vrili
Sem namogl' po me pridli

Bres sicerby vse v' moji jexhi
Tudcaj mytzu jest leghim,
En slufhabnek meni strezhi
Mote tudcaj vsaki rezhi
Vse skus njega jest dobim.
On, perjalk' la moj fveste
Mi petnese pyti, mi jeste.

Dighlu res je, kat on meni
Tu skus linjo pomoly,
D. b' preveph na blu k' nobeni
Shkodi, vse kosilpe v' eni
Sami rihki te slojy,
Savle fstravja vina pyti
On nasme mi perpushiti.

Toku hefnega dezghati
Mene more on vselej
De, ke b' jest kje krog shlotklaki
Jel, al se opoletkaki
Naponyl glavo kedej
Ter de b' drugi dan debele
Cterphe mene nabolele.

(*) Kluker nin juncaligun b' nufunbon D'rcal,
K'riban in Danin. En solt fuf' unuf' dan Danin,
nyf'nu fuf'of' nuf'nuuf' f'ebnu.

Prost od vloke, prost od dela
Sem jest lukaj vsake zhas,
Jn' de b'lih se mordej vnela,
Tet s plemenam fhs gorsla
Kje pol ena zela vas,
Me nehphe vod' nosili
Sem nasile, njo gasili, ~

Sonje mgdat me napēzhe,
V' hlādni senzi jest sedim,
Imoj is zhela mi nalepke,
Desh da mene napetlēzhe,
Buzje se jest nabojim.
Muh nashl'shem jest shumeli
Jn' lud' ne komatjov pejti.

Al' kat narvezh je od legā,
Shena lukaj na tagla
Kad glavo, let se na krega
De nji manba unga, lega,
Jn', de njena navela.
De otrok fa' kruh vekali
Mi ni t'reba poshlushali.

Stephna jezha, v' lebi spati
Doshi zhasa jest imām
V' lebi lukhal', v' lebi brati
Koker otshem, al' pisati
Vselij, bres vse fmoletnām.
Ti ledelj o t'ba jezha.
Se narvezhhe moja stepha. ~

Na enega nameznega obiskavca. ~

Zhes vse ti godeznash,
Kat je pet nas,
Takaj na godeznash
Tud sam zhes sebe ti?
De pridli le stam ni
K' nam vezhkrat vas.

Na prihod vikshega Moshkovilarskega Vajvoda
v Lublano, la 12 dan Prosenza v letu 1782

Pershl je Vajvod vsok spolnophnek duhkela
Vse vsa Lubna skup gorepha od fhele
Ja videl, vsa o goste vse trope skup listy,
The Veliphashru se v njemu obcu blishy
Njegovu fhej, Al' lu ke hitre kojn je preph
Dhegnil is ophy, se vnela je she vegh.
Hily se fbita, vsa, vsa se ven skup listy
Hrast mognhe grala slabpred njo, ph fhe jeph
Ire potka on, fhej v dore, fabunkla
Lublana pol fa njim fvaly se kye nalla
Med tem se perdetda vsok Vajvod, gre v kafin,
Njet fhabalu njega je vegh ked stu Dogin
Vse sorte, in dogov. fhas kratak li njemu
Skaklajo, kul kajn je mognhe vsakemu.
Al' lud navshetega daj bil lu napushy,
Fhes use dve mu fhe k' pophilkuj vely.
Ire, spy, in drugi dan on fgyne fupel preph
Lublana joka se, de njega nima vegh.
Njegov spomint sam ostal le she pet nas
Fhashtil bo on pet nas ostal lud vsaki fhas. ~

Na eno stamofhlivo fhenō

Takaj na nalvesh
Kafary si polnu li?
Mordej de menesh li,
De jest navem lega
Steirvaj des lonfheka
Ti vegh, ked jest pyesh. ~

Na veselo prihod Piusa VI
Rimske Papešha
v Lublano ta 16 Jan Eushepa
Anno 1782

Piska rožnih: Pius pride.
Shlishe Kraynq, let s'oups i' g'ie
Na vsek festah se gor'eh,
Turkej p'halca na ophela
On syn brumne, let obeta
Si od njega vloget r'eh.

Lej, ke vos svel ga sempelē
V' krope slajji se vesele
Shelne Kraynq us skup s'gostly.
Leske, ulpe, vos obruje,
Tet ga b'os velike miye
Si odp'elal' napustly.

Te on vide, serze v' name
Se, let v' duhu te objame
Opha syna svojega,
Svesto svojo fa ov'kito,
On s'posna te, in' s' desniro
Svoj pastirske s'he gn'ca.

Kaz v' veseli li minubi
L' tvoje serze ob'g'ude,
Ti sam v'slanu nise s'g'eh.
Tu v'ash, de samu od sebe
Serze vnetu site tebe
Tvojām fa pastirjam, l'ep.

Sloj Kraju! Oh nikar namudi
Vos! Laska najin zhabu Judi
Zhelnu vsoka Vajvodna,
V' brumnosti setze nye vnelu
Hreseny k' svojmu ozhelnu,
Pust', de on ga k' nji pelu.

¶
Gude, Kar ponishnost sknila
Tukej je obojkh bita,
Je vesele AngelSKU,
Vmodeni lorej pishtve moje
Glas! de pusti, de du poje
Z' Kardelu AngelSKU.

Na kratkoust zhlovestikega shivlerija

Povsod se jhe svity, spomlad' dvoj syn, lep zvel.
Al' oh! -- navem, al' se li mate vepi, al' smert
Njegova? -- Dans rodish ga, dans vmozish ga spel
Dans fibel njemu je, dans grob je njemu vesh.
Zhlavik! -- al' shivlenie ni lud' dvoje take zvel?
Saphelek jubru dvoj al' ni? -- Ni kong vephet? --
Al' vesh, kalite da le, in' pofhse, ni svejt?
Al' kar se fajtro bil' se ludi she fvephet? --
In' li shopitesh se, -- li fnafhesh se, shlemash
Tvoj prafne negh ophovik, koket de b' vepne bil.
Sketbisk fabu kar li she dans fjubiti fnaash. --
Zvel se. -- Zvel vsahne bersh, Zvel nigdat dolg ni fhiv.

Fetnik

Dolgu res je, kar leshati
V' moji jephi morem jesth,
Al' ke to prov spregledvati
Jesh fapnem, morem fpojhati,
De njo ni leshku prenest
Inu, de la moja jepha
Men' je la narvepke stepha.

More vephe stepha biki?
V' lo v' fhovnitzi bom pelan
De kus ni se podshopiti
Me nobeden, al' kaj shiuti
Mi, od leh bom varuvan,
Ja pol eden she pred vstati
S nago sablo more shati.

V' enmu gradu jest stanujem

Enga vsk'ga vajvoda,
 In' destih napotrebujem
 Paperg lek, me naplaphjem
 Chimfka lu nobeniga,
 Vondet z lek nobedem mene
 Tu po sili von nashene.

†

Kdur sem pred me otške priditi,,

More dosti dolgu stal^c
 Na dvorisku, let prositi,
 Vshlish moj lukaj jadobiti,
 Vezh'krat lud' dragu plazhvat^c
 Tet spet loki, de bude n'emmu
 Malkedej lu perpushenu.

†

Kremes loki lerdu faprehi

Vstanu ni svojga flata,
 Koker mene / de b' kdu v'feli
 Me mogl' / z' imehi
 Tu vse skus faperehga.
 Ja, sam Kluk'ez (a) be se vrili
 Sem na mogl, po me priditi

†

Bres skerby vse v' moji jezhi

Lukaj myrnu jest leshim,
 En slufhabnek meni skrephi
 More lukaj vsaki sephi,
 Vse skus njega jest dobim,
 On perjatel ba moj fveste
 Mi pernese pyl^c, me jeste. ~

(a) Kluk'ez je bil on grofni fbrisan krajnske tal
 On je na sorshkemu pojlu gojstiphe fasadil
 Kalisi she slej staje, ita vulgus communilet.

†

Pighlu res je, kar on meni
 Skus' do linco pomoly,
 De b' prevezh nablu k' nobeni
 Shodi, vse kosilge v' eni
 Sami nihli le stoy.
 Pavle fstravja vinu pyti
 On nasme mi perpushiti.

†

Toku bresnega derzhali
 Mene more on vselej,
 De ke b' jest ki scrog shlotklati
 Jel, al' se oppohkati,
 Na povil glavo kedej,
 Tet, de b' drug' dan me debele
 cferzhe prevezh naboile. ~

†

Prost od blake, prost od dela
 Sem jest lubraj vsaki zhas,
 In' ke b' lih mordej se vnela
 Tet s plemenam zhe gorela
 Nje pol ena zela vas,
 Me nekzhe vodo nositi
 Sem nasile njo gasiti.

†

Sonze nigdar me napezhe,
 V hladni senzi jest sedim,
 Snaj is zhela mi napezhe,
 Desh da mene naperlephe,
 Burje se jest nabojim,
 Muk nashlishem jest shumeti,
 In' lud' ne komarje pejti.

†

Al' kar narveph je od tega,
Shena lu mi na ragla
Nad glavo, let se nakreza,
De nji manka unga, tega,
In' de njena navela,
De obroki ja kruh vekati
Mi ni treba posklushati

†

Stezhna jezha v' lebi spati
Gosti zhasa jest imam,
V' lebi lukhal' v' lebi brati
Koker otshem, al' pisati
Vselej bres vse smoteznam,
Ti ledej, o moja jezha.
Se narvephe moja stezha. ~

Medved per Zhebelah
Duh perjetne sterdy vashe
Se ishil je v' worshle nashe,
Efe ke zhebelam medved djal;
Temu ke jest super-stahi
Mogl nisem perklaphati
Kvam napot sem se podal.
Prosem lotej pervoshite
Meni lu, in bit pushite
Tukaj me per vas
Le en majhne zhas.

Na tu doli on pophene,
 In' na spredne laze dene
 Od fhelâ teskko glavo,
 Voha sterd, in' ogleduje
 Te pajnove, let fêihuje
 En fhas milu samrsebo:
 Oh! De b' mogl jest k' tujim pridti
 Si la ogen oggasiti,
 Klir' de b' sterd lo pyl
 Vnel je mene bit.

Toku refhe: blifshe pridti
 Po vseh shkireh se plasiti
 On k' pajnovam kje fahne.
 Pride lifhe krog fherela,
 Al' ke vidla je zhebela
 Tu, ga v jefik' pizla je -
 Svej erjone, inu veka
 On, ke jefik' mu oleska:
 O, kok' bitka smest!
 Mi je sladna sterd!

Al' on kumej se ofitrave,
 Spel sterd tifal' se naprave,
 Spel von z gojst'a pergrenzhy,
 Spel k' pajnovam on gre blifshe,
 Spel on voha, spel on lifhe,
 In' se mamit' napushy.
 Tu k' fahuu gori vfele
 Njemu so varne zhebele,
 Vse skup vajn flete
 Ter ga ostepe.

Medved! povej, kaj je bilo,
 Kat li je ophy steknilu?

Sladnost, sladnost on grenzhy...
 Wose revesh! h se memi.
 Smilesh, Al' oh! nuso emi
 Ti enaki fmed ludy?
 Tem, lem medved W grenzhali
 Nigdat nimash li nehali:
 Sladnost ostlepy
 Tudu mne stravy.

Stanovitnost.

Upej serpe moje! upej!
 Tet ked srwna skala stoj.
 Zhe se lih perseglu skupej
 Vse je phes le, temu upej!
 Strophu bit' she frash nepoj.
 Kit se dostikral lgody.
 Kat se namozophe fdy.

Res je strashe me wodezhe
 Terne, strashe, strashe lud'.
 Al' ni pak lu bel dushezhe?
 Kat skus fhele se gorezhe
 Le objame m' skus pul.
 Tet, kat dajlshe se fhely
 Se nam vselej slajshe fdy
 Terdna stoj dedej Emira!
 Nigdat nej le strah nabo

Pust' nej gora se podira,
Pusti nej se zemla vdira
Trepceozha pod lebo
Lubi, upej, lerdna stoj
Dava Amynt' zna bili lvoj.

‡

Ja, Amynt! ja lerdna bili
Vselej sem sklenila jest
Ja, Amynt! le jadobiti,
Jest po lerdnu tshem hoditi
Rada, in' gore prenesti.
Nekh slabel me nabo trud.
Nekh grenil me nabo pul.

Putigrom, inu en Povsh

Putigrom entral leshati
Vgledal enga povsha je,
Ja pobere, in' zdihvati
Knjemu on loku fashne.
Povsh moj! O podobna moja
Se spet, al' oh! strezha tvoja
Vezhe je, oh! li fapest
Se fnash stem saj veseliti,
De na mise li fnash pridti,
Kamet mi je vhod fapest.

Strephe povst. vse lebe ishe,
Sa le se Goting pudy,
On prekople, on preishe
Stet me krive, m' pezhy.
On v veselam najde lebe
Slabo on odshat' sebe,
Ti sladkash mu grenke pul-
Jest f'likujem v' moji jezhi.
In' k' nastrephi moji vezhi
Sa me ni nobeden l'ud.

On shlemanu gre v' Lublano
Slabo wogat. - Vse petvte
Shish, let fa le mujo dano
Betsk dragu mu plazhat' ishe,
Tvojo pefo roka wela
Tehla, al' be lebe v'fela?
In', okti dapadesh nji.
Sa me oh' nehzyhe namata,
Nehzyhe sa me napobata.
Vse me leshat' popustly.

In', oh strepha! pol lupina
Tvoja loku strephna je,
De fa shalo se Bogina
Klita lepa v' njo fapre,
Tet fa ghidane se mrefhe
Ona sama v' njo faprefhe,
In' k' en povshede v' nji lizhy
Al' oh v' mojo mojo kisho.
Tud na tok navolghno vifho
In' nobene videt' ni .

O moj povrh! [†] kedaj svitila
 Nama bude se spomlad,
 Klita bude nas restila
 S naju jezih skus mejske hlad,
 Klita supel bude dala!
 De ma dva se sprehajala
 Na ~~onofhetek~~ bodema,
 In po vestek de lafila.
 Roma, let se vestila
 S mladem pveljam spel oba.

Povrh:

O Jospud! [†] phe jest v resnigi
 cjevostili s njimi smem,
 Koket midlem. Po pravigi
 Le samu lu njim provem:
 De jest lu nasmem gheleki,
 Kat ony obz imeti,
 Let de meni lubshe je
 Lima, koket gozku lejtlu,
 Vklitnu plafil jest po svejtu
 Devnu bodem mogl se.

O Jospud le merfla Lima
 Vkliti jest sem us fapet,
 Sama mene tada ima,
 Jet po meni oshke vmet!
 Al ke toplu lejtlu pride,
 Mi vsa phast, vsa gena vjide,
 Vsake mers verba vesthe prezh,
 De phe oshkem ghiv ostalo,
 Se na vestek petkafati
 Jest nasmem nekjet prevezh.

Oh nikat enaki biti,
 Nej ony mi nashete,
 Sijet be, ked jest nosih,
 Tudi ony mogli toge.
 In oh koket be gerda bila
 cplava njih, ke b se svitila
 Na nji mondej krona la,
 Latu vsake lu oslanima,
 Kat sma, let si petvoshima,
 Tu, kat slehetne ima.

Clytia k' Belinu, al' soncu.

☩
Koku dolgu sonce moje!
V noči tevi mi she bosh.
Ti skrivalu fharje tvoje,
Ter motilu setze moje.
Oh! kok' dolgu she ti bosh
Meni li se fagrinvalu,
In' le strele v' me bliskalu?

☩
She je, she je shtitkrat meni
Mesec sijal polnu stebur
Kat fhrivela sem v' ermeni
Tvoji luphi, kat v' nobeni
Na fhrivem vezh, kat samu
V' pesleh smertneh kumej setemam
Vlephem, vmitam, in' pojemam.

☩
Spomni sonce! kok' lubila
Sem gorezhe jest lebe,
Od prihoda sem vestila
Se fa labo, in' spremila
Kot da odhoda le,
Sdej, kat ti se mi se skrtilu,
Je vse mene polomilu.

☩
Glej! kok' spadlu slatu moje
Vse mi je she is glave,
Glej kok' v' mra pitje moje,
Kok' se na skrivanje tvoje
Fhrile v' meni vse slushe
Kok' se shtibla vsa podita,
Lome, pada v' zemlo v' dita.

☩
Sonce! sonce! povej meni!
Kaj de je fhabilu le,
Sem jest motdej v' pesmi oni
Pejla setd si? oh! v' kaj feni?
Povej! in' odghali me,
Je povsh, ali je pepelnica,
Moj greh bila in' krivica?

Na vhod ljubljanskeh Šhovnitov v lešiške

Ta 29 dan velkega Travnja 1881.

Gre, kamet boben mu bertra, šhovnit v lešiške.
Vse mejsku gre za njim, vse njega spremit' iske.
Navem, al' tulčkajn je šhovnitov ked ludy
Kat vsk'ga spoia njek za njimi von hily.
Vsa pesla žnidaneh od shamptov je obdana,
Na spul si v' ovek verstah slojy shilka Lublana,
Skus lo gre prersl junak. - Kok' vebanpe skume
Mu žitov odhod. Kok' bersh njim bliskajo tokle
Sakvalo zjeklam. O! kok' perse trepelajo,
Kok' sladke ogen mu drobne ophy miglajo,
Kok' vsak se vesely serpe; ke najde tu
V verstah junaskeh, kat je blu njemu lubu.
Šhovnit! veseli se! vsa te Lublana lube,
Vsa lube te fa tu, ke te dvo' Gofhef lube,
Lub' njega ludi li! Lub' ludi njo gotku.
Lublana ona je, bil' lublena fatu
Ad lebe ona ishe, ota nehaj njo lubiti,
Skus hladno Saro si njen ogen ogasiti
Stikat napusti li. Pust' de se vname vepk.
Tok' v' kralckim videl bosh vso k' vojmu ognu kofh
Ta k' Gofhefa shluftbi de urnega phastila,
Zu' slavne vejpe to li fa klobuk sadila.
Ti nje vesele bosh, li phast nje, li nje vse.
Šhovnit! podrifaj bersh li urniga striti se. ~

Lev inu Podgana.

Na eni lenki niti
Pervesan je sedel
Na svoji mozhni skiti
En grofovitsne lev
K' temu je pridruzhila
Ena podgana se,
Tet' ga nagovorila
Toku ponizhnu je.

Krayl moj! koku zgoditi
Se moglu je letu?
De ti na em niti
Petvefan se letdu!

Lev rezhe: O podgana!
Sakaj se zhudesh ti?
Zhes lu? al' tebi znana
Zestnost she moja ni?

Naresht, de rajshie biti
Vseskufi tshem zapesh
Koket pak se lotiti
Ta shibke nezht testest

Ha! moph je meni dana
Le fa mophne veruy,
Salu moja podgana
Mi mat fa niti ni.

O Krayl! zhe pomagati
Jest teva tebi smem,
Snash meni te vkafati,
De jest to nil prejem.

Toku potreba biti
Na bade lebe stam,
De li se, se reshili
To nil pretergal sam.

Lev ny sglavo perkima,
Podgana nil preje!
Sdej panog om vezh nima,
Ter prost is jezhe gre!

✿

La lu hvalefšne biti
Lev obše pruti nji
- - - Tet včashe nji prositi
Bersh eno gnado si

✿

Podgana vsa vesela
žhes lu kar sekl je
Lev, Šije korafšo vřela
Lev pred n' verřla se

✿

Moj krayl! ke š' se fgoditi
Tu moglu, prosem le,
De s mano fatophiti
Tvoj Syn še ovl se.

✿

Ha, ha, ha lev smejati
Se žal je na us glas,
Odgovora de dali
An mogl mi enphas.

✿

Smejokh she on k' nji prave
Nej lu se li fgody. ~
Podgana gre, petprave
Vse svatovske reřhy

✿

Syn pride. Vsa fřetina
Je v' svahje fbrala se.
En medved starishina.
Medvedna leta je.

✿

Drug Tigt, in' Druřhiza
Je urna Veretza,
In' kuharza Lesiza,
Podlasza Kevdrarza.

⊕
En Sistravid' loke bili
Osklit njih. Vorke mesar
In' sam Slon porophiki
Ponude se la pat.

⊕
Ju' ju' loke' isdelena
Ka' poroki zhe versta
ofre. Pude. Porophena
Lev, in' podgana sta.

⊕
Dan njim veselu mine.
In' ki' nozh vse omaghy.
Shenen & nevesto faine.
Se vlefhe, in' faspuy.

⊕
In' ke okul' oberne
Se ponavedama,
Se na podgano fuetne,
Ajo stare, in' smenja.

⊕
Ta mulu fagvilila
Je bila: lu samu;
Sakaj sem jest mofhila
Zhes stan se napeghou!

⊕
Oh! oh! be vashiti
Si de be magl vezh.
Trascek podgan pviliti
De jest na shlishem vezh.

Na mushtro lublanskeh shonirjov v' Leshisku.

⊕
Kok' unu detota Lublana v' pojle
Junaki kit nie zhe v' veshah staj.
K' veselemu ognu kit brom njim fhuventela
Sh' lusshke, tet bobn v' fhin n' f' buntela.

†

Kok' puteske slone na ravneh ramah,
 Kok' jeklu svily se v svezhnikh rokah,
 Kok' gibljejo se vshtirig lesne vershe,
 Po Lem, kar piskale, in bobni vershe.

†

Sdej gredo naprej, fdej letone stoję
 Vse skupej se fdej, fdej v' hropah vershe.
 Sdej shajajo skupej, fdej lophejo se,
 Sdej se sem, seje une obragajajo se.

†

Al' k' bobn njim ukup, ukup, ukup jagumy,
 Vsa vojska | se spet ke b' trenit zdruhy,
 Se sbelene, skup slisne, in' shelna zhasty
 V treh stenah jeklenah namakna slojy.

†

Perditja vojshak... Blisk witeshke mezh
 Njim mahne v' ophy. - She drugega vezh
 Ni shlishali, ked' ^{ogn} ~~gum~~, treste, last' ^{pot} ~~pot~~ brenzhal'.
 Nezh videl', ked' ^{niek} ~~niek~~ ogn' z' zelov' | b' | serzhal'.

†

Sdej desna se plab, fdej leva se stran
 Sabliska, gn' fdej pody nam wel dan
 Ta sredna s zhastitem lud' dimam' s ophy
 Sdej zela skup vojska na entoral vslerly.

†

Al' k' bobn njim spel zapoje shumezh,
 Sdrel neha berzh us, grumenya ni vezh,
 Dim f' gine. Turke krobe, in' buntanka zhinzhin.
 Sgromy njim fdej fuzel' za glasna zheshin' | e |.

1a | Vojska pro slovenstvu se vezhe zel' Regiment.

1. b. | zel. je ena stara beseda, Rožn.

1. c. | Zheshin. od Krajna gori prubi Lubelu, inu
 tam okuli je f'zromphedk. Ta tu pravejo zheshinam
 rromu pro mil' in' hant' globu luidnu.

